

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 22CoCsp/30/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122357860
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Kandriková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2024:6122357860.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Kandrikovej a členov senátu Daniely Babinovej a JUDr. Michala Boroňa v spore žalobcu: KRUK Česká a Slovenská republika s.r.o., Československé armády 954/7, 500 03 Hradec Králové, IČO: 24 785 199, zastúpeného: ŠMÍDA advokátní kancelář s.r.o., organizačná zložka, Námestie sv. Egídia 42/97, 058 01 Poprad, IČO: 47 255 773, proti žalovanej: A. B., nar. XX.XX.XXXX, B. XXXX/XX, XXX XX C., zastúpenej JUDr. Martinou Čelkovou, advokátkou, Štefánikova 22/22, 066 01 Humenné, o zaplatenie 24.989,76 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Humenné č.k. 12Csp/93/2022-137 zo dňa 27.04.2023, jednohlasne takto

rozhodol:

- Potvrďuje rozsudok vo výrokoch II. a III.
- Stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Humenné (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) napadnutým rozsudkom rozhodol nasledovne:

„I. Súd konanie do výšky 8396,41 eur zastavuje.

II. V prevyšujúcej časti súd žalobu zamietá.

III. Súd priznáva žalovanej vo vzťahu k žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100% s tým, že o výške trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozsudku.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že v danej veci žalobca zobral žalobu na pojednávaní dňa 12.12.2022 čiastočne späť a to nad sumu 16.593,35 eura, teda do výšky 8.396,41 eura. Zástupkyňa žalovanej súhlasila so zastavením konania v tejto časti, preto súd v zmysle § 145 ods. 2 zákona č. 160/2015 Civilného sporového poriadku (ďalej v texte len „CSP“) konanie nad sumu 16.593,35 eur zastavil. Vo vzťahu k zvyšnému uplatnenému nároku súd prvej inštancie uviedol, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou bola dňa 25.08.2017 uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere, teda spotrebiteľská zmluva. Súd prvej inštancie v danej veci v prvom rade skúmal vecnú aktívnu legitimáciu žalobcu v tomto konaní a teda či došlo k platnému postúpeniu pohľadávky na žalobcu ako postupníka. Poukázal na ust. § 17 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a § 92 ods. 8 zákona 483/2001 Z.z. o bankách. Skúmal, či v danej veci došlo k platnému vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru ako podmienky postupiteľnosti pohľadávky na tretiu osobu. Po preskúmaní obsahu listu právneho predchodcu žalobcu zo dňa 18.05.2021, ktorým oznámil žalovanej vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru, súd prvej inštancie zistil, že tento úkon právneho predchodcu žalobcu je neurčitý, pretože v tomto liste nie je riadne špecifikovaná omeškaná splátka, pre ktorú veriteľ sa rozhodol vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru. S poukázaním sa ust. § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka preto považoval tento právny úkon postupcu za neplatný a to z dôvodu

jeho neurčitosti. V tejto súvislosti súd prvej inštancie poukázal na rozsudok Krajského súdu Prešov zo dňa 28.06.2018 vo veci 6Co/26/2017, podľa ktorého „taký právny úkon, akým je zosplatnenie celého dlhu, by mal obsahovať dôležitý údaj a to identifikáciu tej nezaplatennej splátky, pre ktorú sa veriteľ rozhodol využiť svoje právo na zosplatnenie celého dlhu. Právny úkon, ktorým veriteľ zosplatnil celý dlh, je na úkor určitosti nejasný, vyvoláva otázky, a preto je neplatný pre jeho neurčitosť (§ 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka).“ Obdobný právny názor vyslovil aj Krajský súd v Prešove v konaní vedenom pod sp.zn. 22Co/161/2018 ako aj v konaní 7CoCsp/18/2022. Z uvedeného vyplýva, že ak nedošlo k zákonnému vyhláseniu mimoriadnej splatnosti, pohľadávka banky nie je postupiteľná, pretože tomu bráni ustanovenie § 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Ak určitá pohľadávka nie je postupiteľná, teda postúpenie je objektívne neprípustné, zakázané, potom jej postúpenie je svojim obsahom a účelom v priamom rozpore so zákonom a je neplatné podľa ust. § 39 Občianskeho zákonníka, a to nielen medzi stranami zmluvy o postúpení, ale aj voči dlžníkovi. Vzhľadom na neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky, žalobca nenadobudol predmetnú pohľadávku, ktorá bola predmetom žaloby a preto súd z dôvodu nedostatku vecnej aktívnej vecnej legitímácie žalobcu žalobu zamietol.

3. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP v časti, v ktorej bola žaloba zamietnutá a v časti, v ktorej súd konanie nad sumu 16.593,35 eur zastavil, súd rozhodol o trovách konania podľa § 256 ods. 1 CSP, pretože žalobca z procesného hľadiska zaviniť zastavenie konania v tejto časti. Z tohto dôvodu súd priznal žalovanej vo vzťahu k žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

4. Proti tomuto rozsudku v rozsahu výrokov II. a III. podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca z dôvodov uvedených § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP. Výklad súdu prvej inštancie v odôvodnení je podľa názoru žalobcu striktný a izolovaný bez vzťahu k platným právnym predpisom a preto je toho názoru, že názory o neurčitosti právneho úkonu spojeného s vyhlásením mimoriadnej splatnosti sa súd v odôvodnení rozsudku snaží nesprávne formalisticky uložiť veriteľovi konanie nad rámec zákona, napriek tomu, že konkrétny vyžadovaný postup už stanovil sám zákonodarca. Žiadne zákonné ustanovenie neukladá veriteľovi v zosplatnení samotnom identifikovať splátku, pre nezaplatenie ktorej sa veriteľ rozhodol využiť svoje právo na zosplatnenie celého dlhu. Je totiž právom veriteľa využiť možnosť zosplatnenia úveru, to znamená, že je na veriteľovi, kedy sa časovo rozhodne toto právo využiť. V tomto prípade bola bankou riadne zachovaná 15-dňová lehota v zmysle ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ako aj 90-dňová lehota v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Pri vyhlásení predčasnej splatnosti pôvodný veriteľ dodržal zákonom stanovený postup, kedy vyhlásil predčasnú splatnosť pohľadávky k 17.05.2021 po tom, čo bola žalovaná v omeškaní viac ako tri mesiace. Je totiž právom veriteľa, využiť možnosť zosplatnenia úveru, to znamená, že je na veriteľovi, kedy sa časovo rozhodne toto právo využiť. Predmetná výzva slúži vo vzťahu k dlžníkovi - spotrebiteľovi na to, aby bol upozornený, že je v omeškaní so splátkami, dáva priestor spotrebiteľovi v 15-dňovej lehote doplatiť zameškané splátky a tým odvrátiť možnosť zosplatnenia dlhu. Zároveň je spotrebiteľ informovaný o tom, že ak dlžné splátky neuhradí, veriteľ si môže uplatniť právo zosplatnenia úveru. V konaní nebolo zistené, aby boli porušené práva spotrebiteľa konaním banky a preto konštatovanie súdu o neurčitosti právneho úkonu považuje žalobca za nesprávne. Predmetný právny úkon je dostatočne určitý, boli splnené všetky zákonné náležitosti právneho úkonu, žalobca preukázal, že právny úkon sa dostal do dispozičnej sféry žalovanej, t.j. vyvolal zmýšľané právne účinky. V tejto súvislosti žalobca poukázal na rozhodnutie Krajského súdu Košice, sp.zn. 2CoCsp/21/2022 z 10.05.2022 a Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp.zn. 43CoCsp/18/2023 zo dňa 18.05.2023, podľa ktorých z ustanovenia § 53 ods. 9 OZ ani z ustanovenia § 565 OZ, avšak ani z iných ustanovení Občianskeho zákonníka alebo Zákona o spotrebiteľských úveroch nevyplýva tvrdenie žalovanej o tom, že výzva veriteľa, ktorou upozorňuje dlžníka na omeškanie so zaplatením splátky, musí obsahovať aj jej konkrétnu špecifikáciu. Z ustanovenia § 53 ods. 9 OZ vyplýva len to, že k zosplatneniu môže dôjsť za predpokladu uplynutia troch mesiacov s omeškaním splátky, keď súčasne je dlžník upozornený v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie práva zosplatniť úver. Výzva predložená žalobcom zo dňa 20.04.2021 tieto zákonom predpokladané podmienky spĺňa. S ohľadom na uvedené žalobca navrhol odvolaciemu súdu, aby zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie a vec mu vrátil na ďalšie konanie, prípadne aby zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie a priznal žalobcovi uplatnený nárok, ktorý predstavuje výlučne nesplatenú istinu.

5. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 CSP), preskúmal rozsudok v napadnutom rozsahu, ako aj konanie mu

predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli aj webovej stránke Krajského súdu v Prešove a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

6. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnymi skutkovými zisteniami a nesprávnym právnym posúdením, to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II. ÚS 78/05).

7. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančným súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

8. Odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. f) CSP sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu veci súdom prvej inštancie spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre jeho rozhodnutie je nesprávne, to znamená, že musí ísť o skutkové zistenie, na základe ktorého vec posúdil po právnej stránke a ktoré je nesprávne v tom zmysle, že nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (v zmysle nedostatočných) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého zisťoval iné skutočnosti. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 ods. 1 CSP (Dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci.), a to vzhľadom na to, že buď vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán sporu nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré súd založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov (v úsudku medzi porovnávanými skutočnosťami), príp. poznatkov, ktoré vyplývajú z prednesov strán sporu alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti alebo, keď výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 185-§ 211 CSP. Pri hodnotení dôkazov je potrebné zohľadniť aj iné okolnosti, ako sú vzájomná nadväznosť, súlad alebo rozpor medzi skutočnosťami, ktoré z vykonaného dôkazu vyplývajú a podobne. Skutkové zistenie ako výsledok hodnotenia dôkazov nemôže byť zásadne správne, ak hodnotenie dôkazov súdom prvej inštancie nezodpovedá § 191 ods.1 CSP, lebo hodnotil každý dôkaz len jednotlivo a nie aj v ich vzájomnej súvislosti. Skutkové zistenie nie je správne ani vtedy, ak medzi vykonaným dôkazom (jeho obsahom) a z neho vyvodeným (čiastkovým) skutkovým záverom, je zrejmy nesúlad.

9. V danom prípade odvolací súd po oboznámení sa so spisovým materiálom dospel k záveru, že všetky skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil sú správne a majú oporu vo vykonanom dokazovaní a v konaní súdu prvej inštancie nebol zistený žiaden z vyššie uvedených dôvodov preukazujúci nesprávne zistenie skutkového stavu.

10. K námietke nesprávneho právneho posúdenia § 365 ods. 1 písm. h) CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O omyl ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery (pozri napr. Najvyšší súd SR, sp.zn.7 Cdo7/2010).

11. Jednou z prvých otázok, ktoré rieši súd v civilnom sporovom konaní, je otázka vecnej legitímácie, ktorou sa rozumie stav vyplývajúci z hmotného práva, v rámci ktorého je jedna zo strán sporu nositeľkou určitého hmotnoprávneho oprávnenia (je aktívne legitimovaná) a na druhej strane sporu spočíva určitá hmotnoprávna povinnosť (je pasívne legitimovaná). Nedostatok vecnej legitímácie (aktívnej alebo pasívnej) vedie vždy k zamietnutiu žaloby meritórnym rozhodnutím. Otázku, kto je v tom-ktorom prípade

aktívne a pasívne vecne legitimovaný, musí súd riešiť vždy skôr než pristúpi k riešeniu otázky existencie alebo neexistencie nároku.

12. Vecná legitímácia vyplýva z hmotného práva a má ju ten, kto je podľa hmotného práva nositeľom uplatneného práva alebo povinnosti. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej existencie tvrdeného práva na strane žalobcu alebo pasívnej existencie tvrdenej povinnosti na strane žalovaného, je imanentnou súčasťou súdneho konania (viď rozsudok NS SR sp. zn. 2Cdo/205/2009).

13. V danom prípade zmluvou o postúpení pohľadávok XXXX/XXXX/XX zo dňa 14.12.2021 právny predchodca žalobcu - Slovenská sporiteľňa, a.s., postúpila na žalobcu pohľadávku uplatňovanú v tomto konaní. Postúpenie pohľadávky vo všeobecnosti upravuje Občiansky zákonník v ust. § 524 a nasl.

14. Z dokazovania súdu prvej inštancie vyplýva, že dňa 25.08.2017 právny predchodca žalobcu, Slovenská sporiteľňa, a.s., Bratislava, ako veriteľ a žalovaná ako dlžník uzatvorili Zmluvu o splátkovom úvere, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý splátkový úver vo výške 29.700,- eur pri fixnej úrokovej sadzbe 7,90 % ročne. Žalovaná sa zaviazala poskytnutý úver splatiť pravidelnými 96 mesačnými splátkami, pričom výška splátky k 20. dňu v mesiaci bola dohodnutá v sume 417,98 eura mesačne, splatnosť prvej splátky bola 20.10.2017 a konečná splatnosť úveru dňa 20.09.2025.

15. V konaní nebolo sporné, že v tomto prípade išlo vzhľadom k subjektom Zmluvy (dodávateľ podľa ust. § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka a spotrebiteľ podľa ust. § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka) o zmluvu spotrebiteľskú podľa ust. § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Možno bez najmenších pochybností konštatovať, že v danom prípade išlo o tzv. formulárovú zmluvu, ktorá bola uzatváraná vo viacerých prípadoch a spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom ovplyvniť nemohol.

16. Vychádzajúc z ustanovenia § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

17. Ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka teda umožňuje veriteľovi uplatňovať si voči dlžníkovi celú pohľadávku, resp. jej nezaplatený zvyšok, ak dlžník nedodrži dohodu o včasnom plnení dohodnutých splátok. Ak veriteľ takto dohodnuté právo nevyužije najneskoršie do zročnosti najbližšie nasledujúcej splátky, pokračuje sa v plnení v splátkach. Veriteľ však svoje právo môže využiť po opätovnom porušení povinnosti dlžníkom. Strata výhody splátok teda nenastáva priamo zo zákona.

18. V prípade, ak veriteľ svoje oprávnenie vyplývajúce z ust. § 565 Občianskeho zákonníka využije, vyhlásenie predčasnej splatnosti má významné právne následky. Ust. § 565 Občianskeho zákonníka je zaradené do 8. časti hlavy I. oddielu 6 tohto právneho predpisu upravujúceho zánik záväzkov. Právny predchodca žalobcu oprávnenie vyplývajúce mu z ust. § 565 Občianskeho zákonníka využil, čím spôsobil zánik povinnosti žalovanej splácať poskytnutý úver v dohodnutých splátkach.

19. Keďže medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou bola uzatvorená zmluva spotrebiteľská, pre posúdenie jednorazového predčasného zosplatenia celého dlhu bolo potrebné zohľadniť i špeciálne ustanovenie k ustanoveniu § 565 Občianskeho zákonníka, ktorým je ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka upravujúce osobitné podmienky pre možnosť veriteľa zosplatiť celý dlh. V zmysle ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

20. V prípade spotrebiteľských záväzkov ide o dva rôzne právne úkony veriteľa, a to upozornenie na uplatnenie práva veriteľa podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a samotná žiadosť o zaplatenie celého dlhu pre omeškanie so zaplatením splátky. Podmienkou riadneho zosplatenia dlhu je riadne doručenie oboch prejavov vôle veriteľa dlžníkovi.

21. Ak Občiansky zákonník v tomto ustanovení hovorí o možnosti uplatnenia práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka najskôr v lehote po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, s ktorou je spotrebiteľ v omeškaní, musí ísť vždy o konkrétnu splátku, nakoľko len v takomto

prípade je možné posúdiť, či bola dodržaná zákonom stanovená minimálna lehota troch mesiacov pre uplatnenie takéhoto práva veriteľom.

22. Rovnako konkretizovanie splátky, s ktorou je spotrebiteľ v omeškaní, má zásadný vplyv na plynutie premlčacej doby. Odvolací súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR v uznesení sp.zn. 5Cdo/224/2021 zo dňa 30.11.2022, ktorý prijal právny záver: „Vychádzajúc z daných teoretických východísk, ako i zo znenia na vec vzťahujúcich sa zákonných ustanovení, najvyšší súd zastáva názor, že veriteľ sa na súde mohol po prvý raz domáhať svojho práva prvý deň nasledujúci po uplynutí trojmesačnej doby plynúcej od omeškania spotrebiteľa so splnením splátky, pre nesplnenie ktorej sa stal splatným celý dlh (za súčasného splnenia upozornenia na zosplatenie). Práve tento deň je teda najskorším dňom, kedy sa právo mohlo vykonať po prvý raz (§ 101 Občianskeho zákonníka), čo v danom kontexte znamená, že tento deň je aj začiatkom premlčacej doby práva požadovať splnenie celého dlhu“.

23. Vychádzajúc z vyššie uvedeného právny úkon, akým je zosplatenie celého peňažného dlhu pre nezaplatenie splátky, musí obsahovať aj dôležitý údaj, a to identifikáciu tej splátky, pre ktorú sa veriteľ rozhodol využiť svoje právo na zosplatenie celého dlhu. Ak právny úkon zosplatenia neobsahuje konkretizáciu splátky, pre ktorú sa veriteľ rozhodol peňažný dlh zosplatiť, je nejasný a teda neurčitý, nakoľko vyvoláva dôvodné pochybnosti o tom, či došlo k dodržaniu zákonom stanovenej minimálnej lehoty troch mesiacov pre uplatnenie takéhoto práva veriteľa, ako aj o tom, kedy začala plynúť trojročná premlčacia doba upravená v ust. § 103 vety druhej Občianskeho zákonníka. Záver, podľa ktorého právny úkon zosplatenia je pre jeho neurčitosť neplatný podľa ust. § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka má oporu vo vykonanom dokazovaní. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na rozsudok tunajšieho rozsudok sp.zn. 20CoCsp/25/2022 zo dňa 28.02.2023, ktorý v obdobnej veci potvrdil rozsudok Okresného súdu Svidník sp.zn. 1Csp/38/2021 zo dňa 02.03.2022.

24. Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací súd v zhode so súdom prvej inštancie konštatuje, že Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 18.05.2021 je potrebné považovať za neurčitý a neplatný právny úkon v zmysle ust. § 37 Občianskeho zákonníka. Z predloženého súdneho spisu má odvolací súd za to, že žalobca pristúpil k zosplateniu spotrebiteľského úveru ku dňu 17.05.2021, pričom žiadal vrátenie dlžnej sumy spolu s príslušenstvom, ktorá ku dňu 21.09.2018 predstavovala sumu vo výške 23.672,46 eura (č.l. 32 spisu). Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti však neobsahuje uvedenie omeškanej splátky, pre ktorú žalobca pristúpil k využitiu práva podľa ust. § 565 v spojení s ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. V tomto smere odvolací súd uvádza, že nešpecifikácia konkrétnej splátky, pre ktorú bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru spôsobuje neurčitosť takéhoto úkonu, nakoľko bez tejto špecifikácie nemožno posúdiť, či došlo k splneniu podmienky stanovenej v ust. § 53 ods. 9 OZ, ktorá umožňuje využitie práva podľa ust. § 565 Občianskeho zákonníka. Zároveň pre posúdenie určitosti a následnej možnosti, či k zosplateniu dlhu došlo v súlade so zákonom je nutné, aby bolo zrejmé, s ktorou splátkou je dlžník v omeškaní.

25. V danom prípade tak neboli splnené všetky zákonné podmienky pre zosplatenie úveru ku dňu 17.05.2021 podľa § 565 Občianskeho zákonníka v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, t.j. že právnym predchodcom žalobcu nedošlo k zosplateniu úveru zákonným spôsobom pre neurčitosť tohto právneho úkonu (37 OZ) z dôvodu chýbajúcej identifikácie nezaplatennej splátky, pre ktorú sa právny predchodca žalobcu rozhodol zosplatiť úver. Pohľadávka sa nestala splatnou pred postúpením, čo znamená neplatné postúpenie pohľadávky podľa § 39 Občianskeho zákonníka a nedostatok aktívnej vecnej legitímácie na strane žalobcu, a v konečnom dôsledku zamietnutie žaloby.

26. Zároveň, pokiaľ sa žalobca odvolával na viaceré rozhodnutia iných krajských súdov v obdobných veciach, treba uviesť, že nimi nie je odvolací súd viazaný, keďže tieto nepredstavujú ustálenú súdnu judikatúru, resp. rozhodovaciu prax, za ktorú možno považovať predovšetkým stanoviská alebo rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky. Súčasťou ustálenej rozhodovacej praxe je tiež prax vyjadrená opakovane vo viacerých nepublikovaných rozhodnutiach Najvyššieho súdu Slovenskej republiky alebo dokonca aj v jednotlivom, dosiaľ nepublikovanom rozhodnutí, pokiaľ niektoré neskôr vydané (nepublikované) rozhodnutia tohto súdu názory obsiahnuté v skoršom rozhodnutí nespochybnili, prípadne tieto názory akceptovali a z hľadiska vecného na ne nadviazali. Do ustálenej rozhodovacej praxe treba zahrnúť aj naďalej použiteľné, legislatívnymi zmenami a neskoršou judikatúrou neprekonané civilné rozhodnutia a stanoviská publikované v Zbierkach súdnych rozhodnutí a stanovísk vydávaných

Najvyššími súdmi ČSSR a ČSFR, ďalej v Bulletin Najvyššieho súdu ČSR a vo Výbere rozhodnutí a stanovisk Najvyššieho súdu SSR a napokon aj rozhodnutia, stanoviská a správy o rozhodovaní súdov, ktoré boli uverejnené Zborníkoch najvyšších súdov č. I, II. a IV vydaných SEVT Praha v rokoch 1974, 1980 a 1986 (k tomu aj R 71/2018)

27. Judikatúra súdov, vrátane európskeho súdu nevyžaduje, aby na každý argument strany bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia (porovnaj rozsudok Georgiadis proti Grécku z 29.05.1997, sťažnosť č. 21522/93, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1997 - III.). Odvolací súd preto so zreteľom na vyššie uvedené nepovažoval za potrebné zaoberať sa aj inými odvolacími námietkami.

28. Vychádzajúc z dôvodov, ktoré uviedol, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti, t.j. výroku II. a súvisiacom výroku III. o trovách konania ako vecne správny, postupom podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil.

29. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle ust. § 396 ods. 1 v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP. Aplikujúc zásadu úspechu pri rozhodovaní o trovách konania, nárok na náhradu trov odvolacieho konania patrí úspešnej žalovanej. Z obsahu súdneho spisu však vyplýva, že žalovanej v priebehu odvolacieho konania žiadne preukázateľné trovy nevznikli, preto jej ich náhrada nebola priznaná (čl. 4 ods. 2 v spojení s čl. 17 CSP). Procesne neúspešný žalobca nárok na náhradu trov odvolacieho konania nemá. Preto odvolací súd rozhodol tak, že stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

30. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).